

Republika Hrvatska
Općinski sud u Zadru
Stalna služba u Biogradu na Moru
Biograd na Moru, Trg kralja Tomislava 2 A

Poslovni broj: P-1696/2024-24

U I M E R E P U B L I K E H R V A T S K E

P R E S U D A

Općinski sud u Zadru, Stalna služba u Biogradu na Moru, po sutkinji Seniji Bušljeti, u pravnoj stvari tužitelja Ante Raspovića, OIB: 80689337072, iz Donjih Raštana, Donje Raštane kbr. 22, kojeg zastupa punomoćnik Luka Mrkić, odvjetnik u Zadru, protiv tuženice Republike Hrvatske, OIB: 52634238587, koju zastupa zastupnik po zakonu Općinsko državno odvjetništvo u Zadru, Građansko-upravni odjel, radi ispravka pogrešnog upisa, nakon održane glavne i javne rasprave zaključene 24. rujna 2026. u prisutnosti tužitelja osobno, punomoćnice tužitelja, na ročištu za objavu presude 25. rujna 2026.

p r e s u d i o j e

I. Utvrđuje se da je uknjižba prava vlasništva u korist tuženika Republike Hrvatske, OIB: 52634238587 na temelju rješenja Općinskog suda u Zadru, poslovni broj Z-25245/2019 (Z-22630/2024) pravno nevaljana.

II. Nalaže se brisanje zemljišnoknjižnog stanja nastalog na osnovi Rješenja Općinskog suda u Zadru te uspostavu novog zemljišnoknjižnog stanja tako da se briše pravo vlasništva sa tuženika na nekretnini oznake čest. zem. 564 k.o. Raštane u naravi pašnjak, površine 2462 m² upisane u zk. uložak 337 k.o. Raštane sa imena tuženika uz istovremeni upis prava vlasništva u korist tužitelja Ante Raspović, OIB: 80689337072.

III. Nalaže se tuženici Republici Hrvatskoj, OIB: 52634238587, isplatiti tužitelju Anti Raspoviću, OIB: 80689337072, trošak postupka u iznosu od 2.010,00 EUR (dvijetisućdeset eura) u roku od 15 dana, dok se u preostalom dijelu odbija zahtjev tužitelja za naknadu troška postupka kao neosnovan.

Obrazloženje

1. Tužitelj u tužbi podnesenoj 2. kolovoza 2024. navodi da je stvarni vlasnik i posjednik nekretnine kat.čest. 564 k.o. Raštane, površine 2462 m², upisane u zemljišnoknjižnom ulošku broj 337 k.o. Raštane na kojoj je kao vlasnik upisana tužena za cijelo. U odnosu na navedenu nekretninu podnesen je prigovor od strane podnositelja, sada tužitelja, zaprimljen kod Naslovljenog suda dana 25. listopada 2019., pod posl. br. Z-2524/2019 koji je odbijen Rješenjem donesenim na ročištu održanom povodom prigovora radi

ispravka zemljišnoknjižnog upisa, dana 5. srpnja 2024. pod posl. br. Z-25245/2024 (ranije 22630/2019). Tužitelj da je pravo vlasništva na predmetnoj nekretnini stekao nasljeđivanjem iza pok. majke Šimice Raspović, temeljem rješenja o nasljeđivanju Općinskog suda u Biogradu na Moru, posl. br. 2629/2016, UPP/OS-191/2015 od 13. veljače 2020. Nadalje navodi da je predmetna nekretnina je u posjedu tužitelja, a ranije njegovih prednika preko 100 godina, a u kojem posjedu ih nitko nije smetao niti osporavao. Slijedom navedenog predlaže prihvatiti tužbeni zahtjev. Ujedno postavlja eventualno kumulirani tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje da je tužitelj stekao pravo vlasništvo predmetne nekretnine za cijelo.

2. Tuženica u odgovoru na tužbu od 20. rujna 2024. se usprotivila tužbi i tužbenom zahtjevu navodeći da tužitelj ne može tužbom radi ispravka zemljišnoknjižnog upisa postaviti eventualno kumulirani tužbeni zahtjev kojim predlaže utvrđenje prava vlasništva predmetne nekretnine pa predlaže isti odbaciti kao nedopušten. Nadalje, u pogledu dostavljene dokumentacije od strane tužitelja navodi da ista nije podobna za upis prava vlasništva na ime tužitelja, niti iz iste proizlazi da bi tužitelj ispunio pretpostavke koje se po zakonu traže za stjecanje prava vlasništva na državnoj imovini. Navodi da tužitelj nije dostavio niti jedan dokaz kojim bi dokazao svoje pravo vlasništva. Smatra da je u postupku obnove zemljišne knjige izvršen valjan i zakonit upis tuženice. Zaključno predlaže odbiti glavni tužbeni zahtjev i odbaciti eventualno kumulirani tužbeni zahtjev, uz obvezu naknade troška parničnog postupka tuženici.

3. U dokazne svrhe sud je izveo dokaze uvidom i čitanjem: rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Zadru po javnom bilježniku Dušanu Kvartuču iz Biograda na Moru, posl.br. O-2629/2015, UPP/OS-191/2015 od 7. listopada 2015. (list spisa 5-9), rješenje o ispravku rješenja o nasljeđivanju po v.d. javnoj bilježnici Zorani Brčić, posl.br. O-2629/2015, UPP/OS-191/15-1 od 13. veljače 2020. (list spisa 10-11), zapisnik sastavljen u ispravnom postupku za k.o. Raštane s ročišta održanog povodom prigovora 5. srpnja 2024., broj: Z-22630/2024, Z-22629/2024, Z-25245/2019 i Z-25306/2019 (list spisa 13-15), zk. izvadak za zk. ul. 337 k.o. Raštane (list spisa 17), nalaz i mišljenje stalnog sudskog vještaka Frane Vlatkovića, dipl.ing.geod. (list spisa 42-47), izveden je dokaz uviđajem na licu mjesta, saslušani su svjedoci: Mile Matešić (list spisa 38), Mladen Katuša (list spisa 38-39), Svetozar Katuša (list spisa 39) i Vladimir Bratović (list spisa 60) te je izveden dokaz stranačkim saslušanjem tužitelja. Izvršen je uvid u pribavljene predmete ovog suda, posl.br. O- 2629/2015 i Z-25306/2019.

4. Tužbeni zahtjev je osnovan.

5. Predmet spora je zahtjev tužitelja za ispravak upisa u zemljišnu knjigu za nekretninu oznake kat. čest. 564 k.o. Raštane, uknjižene kao vlasništvo tuženice u postupku preoblikovanja zemljišne knjige na način da se vlasnikom predmetne nekretnine upiše tužitelj, uz istovremeno brisanje tog prava s imena tuženice kao upisanog zemljišnoknjižnog vlasnika. Ujedno tužitelj je postavio eventualno kumulirani tužbeni zahtjev usmjeren na utvrđenje da je tužitelj stekao pravo vlasništva predmetne nekretnine za cijelo.

6. Između stranaka nije sporno da je tuženica upisana vlasnicom za cijelo na nekretnini oznake kat.čest. 564 k.o. Raštane u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane.

7. Sporno je treba li ispraviti upis na predmetnoj nekretnini koji je proveden u postupku preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane, s obzirom na odredbe materijalnog prava koje uređuju stjecanje, promjenu i prestanak određenog knjižnog prava.

8. Uvidom u zapisnik sastavljen povodom prigovora podnositelja Ante Raspovića poslovnim brojem: broj: Z-226302024, Z-22629/2024, Z-25245/2019 i Z-25306/2019 (list spisa 13-15) u odnosu na kat.čest. 564 razvidno je da je odbijen prigovor predlagatelja kao neosnovan te je uknjižba prava vlasništva na predmetnoj nekretnini ostala neizmijenjena, a podnositelj prigovora, ovdje tužitelj, upućen je svoje pravo ostvarivati u parnici, uz obvezu podnošenja tužbe za ispravak u roku od 30 dana od dana dostave rješenja.

9. Uvidom u rješenje o nasljeđivanju Općinskog suda u Biogradu na Moru, po javnom bilježniku Dušanu Kvartuču iz Biograda na Moru, posl.br. O-2629/2015, UPP/OS-191/2015 od 7. listopada 2015. (list spisa 5-9) razvidno je da pok. Šimicu Raspović, rođenu 1941., a umrlu 2015. naslijedio sin Ante Raspović za cijelo. Nadalje, uvidom u citirano rješenje razvidno je da ostavinsku imovinu ostaviteljica nije činila predmetna nekretnina.

9.1. Međutim, iz ispravka rješenja o nasljeđivanju po v.d. javnoj bilježnici Zorani Brčić, posl.br. O-2629/2015, UPP/OS-191/15-1 od 13. veljače 2020. (list spisa 10-11), proizlazi da se ispravlja prednje citirano rješenje i to u pogledu čestice zemlje 482/1, ogradica, u naravi oranica površine 1900 m², na način da ispravno treba stajati čest.zem. 428/1, ogradica u naravi oranica, površine 19000 m², dok u preostalom dijelu citirano rješenje je ostalo neizmijenjeno.

10. Iz zapisnika povodom preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane broj: Z-10211/2015/337 koji prileži pribavljenom spisu posl.br. Z-25306/19 proizlazi da predmetna nekretnina oznake kat.čest. 564, u naravi pašnjak, površine 2462 m², odgovara dijelu kat.čest. 425/2 k.o. Raštane stare izmjere, u naravi oranica, površine 3341 m² upisana u zk.ul. 24 u korist Buovac Anica i dr. i kat.čest. 428/1, u naravi pašnjak, površine 85541 m² upisana u zk. ul. 454 uknjiženo pravo vlasništva u korist Općenarodne imovine.

10.1. Tom predmetu također prileži rješenje o nasljeđivanju po javnom bilježniku Dušanu Kvartuču, kao povjereniku suda, poslovni broj: O-1687/2014, UPP/OS-193/14 od 8. prosinca 2014., iz kojeg proizlazi da je pok. Nikolu Raspovića, rođenog 1941., a umrlog 2014. naslijedila supruga Šimica Raspović, za cijelo. Ujedno proizlazi da je ostavinsku imovinu pok. ostavitelja činila kat.čest. 482/1, zvana ogradica, u naravi oranica površine 1900 m² za 19/72 dijela.

11. Uviđajem na licu mjesta vještak mjernik je predmetnu nekretninu identificirao kao kat. čest. 564 k.o. Raštane, u naravi pašnjak i maslinik, ograđena dijelom drvenim kolcima, suhozidom i žičanom ogradom.

12. Vještak mjerničke struke je sačinio skicu sudskog očevida (list spisa 45) na kojoj je žutom bojom označio predmetnu nekretninu, a sačinjenoj skici je priložio ortofoto snimku iz 1968. iz kojih je razvidno da je utužena nekretnina u istim gabaritima tj. istog oblika.

12.1. Ovaj sud u cijelosti prihvaća izrađenu skicu lica mjesta jer je izrađena stručno i objektivno na temelju podataka prikupljenih tijekom uviđaja, a pri tom uvažavajući činjenicu da nijedna od stranaka nije imala prigovore i primjedbe na skicu izmjere.

13. Tijekom postupka saslušani su svjedoci: Mile Matešić (rođen 1938.), Mladen Katuša (rođen 1952.), svjedok Svetozar Katuša (rođen 1959.) i svjedok Vladimir Bratović (rođen 1962.) koji su suglasno iskazivali navodeći da danas predmetna parcela pripada tužitelju Anti Raspoviću, koju je stekao od pok. oca Nike, a on od svog oca pok. Krste i majke Tumice, tužiteljevog djeda i bake. Suglasno su naveli da se ranije predmetna nekretnina obrađivala, da se sijao kukuruz, žito, pšenica suglasno navodeći da je nekretninu obrađivao tužiteljev otac Niko, dok je svjedok Vladimir Bratović naveo da se sjeća da je viđao pok. Tumicu kako obrađuje predmetni teren, dok su svjedoci Mile Matešić i Svetozar Katuša istaknuli da su pomagali pok. Niki u obrađivanju ovoga terena. Suglasno su naveli da se danas na predmetnom terenu nalaze masline koje danas obrađuje tužitelj. Suglasno su naveli da su iza smrti roditelja, tužiteljeve sestre ustupile svoj nasljedni dio tužitelju, da nisu čuli da bi bilo ikakvih sporova u vezi predmetne nekretnine, a svi su suglasno iskazali da danas predmetna parcela pripada sinu pok. Nike i Šimice, ovdje tužitelju Anti Raspoviću.

14. Tužitelj Ante Raspović je u stranačkom iskazu (list spisa 88) naveo da je predmetna nekretnina u posjedu njegove obitelji barem od pokojnoga djeda Jure Krste. Njega se ne sjeća, ali sjeća se bake Tomice zv. "Tumica" koja je na ovom terenu čuvala blago. Poslije njihove smrti teren je pripao njegovom ocu pokojnom Niki, a nakon što se on podijelio sa svojom braćom Brankom i Antom. Njegov otac da je nastavio koristiti ovaj teren, sadio je žito, pšenicu, kukuruz i ostale kulture zajedno sa majkom Šimicom. Još za života svog oca, možda negdje 2000. godine posadio je masline, koje se i danas nalaze na terenu koje obrađuje. Teren je ograđen oduvijek, na jednoj strani je suhozid, a s drugih strana pamti oduvijek plot, međe da nikad nisu bile sporne. Unutar obitelji također nikada nije bilo spora niti mu je bilo tko treći osporavao vlasništvo. Danas teren pripada njemu.

15. Iz izvedenih dokaza proizlazi da je tužitelj povrijeđen u svom pravu tijekom provedenog postupka preoblikovanja zemljišne knjige za k.o. Raštane odnosno proizlazi da je u tom postupku tuženica neosnovano upisana na predmetnoj nekretnini.

16. Odredbom članka 159. stavka 1. Zakona o vlasništvu i drugim stvarnim pravima („Narodne novine“, broj: 91/96., 68/98., 137/99., 22/00., 73/00., 114/01., 79/06., 141/06., 146/08., 38/09., 153/09., 143/12., 152/14., 81/15., 94/17., dalje u tekstu: ZVDSP), propisano je da se dosjelošću stječe vlasništvo stvari samostalnim posjedom te stvari ako taj ima zakonom određenu kakvoću i neprekidno traje zakonom određeno vrijeme, a posjednik je sposoban da bude vlasnikom te stvari. Stavkom 2. istog članka određeno je da samostalni posjednik nekretnine čiji je posjed zakonit, istinit i pošten stječe vlasništvo dosjelošću protekom 10 godina neprekinutog samostalnog posjedovanja, dok je stavkom 3. istog članka određeno je da samostalni posjednik kojemu je posjed barem pošten stječe dosjelošću vlasništvo nekretnine protekom 20 godina neprekidnog samostalnog posjedovanja.

16.1. Vrijeme potrebno da bi se dosjelošću steklo vlasništvo na nekretnini na koju je uknjiženo vlasništvo Republike Hrvatske iznosi dvostruko vrijeme od vremena iz članka 159. stavka 3. ZVDSP-a, odnosno 40 godina.

16.2. Isto tako, sadržajno identičnu odredbu članka 159. stavka 1. i 2. ZVDSP-a, sadržavao je i Zakon o osnovnim vlasničkopравnim odnosima („Narodne novine“, broj: 53/91. - dalje: ZOVO) koji je bio na snazi od 1. rujna 1980. do 1. siječnja 1997., te je odredbom članka 28. određivao identične rokove za stjecanje vlasništva na

nekretninama temeljem dosjelošti, a ova materija bila je na jednak način riješena i odredbama OGZ-a.

17. Stupanjem na snagu ZVDSP (1. siječnja 1997.) odredbom članka 388. stavka 4. bilo je izričito propisano da se u rok za stjecanje prava vlasništva dosjelošću nekretnina koje su na dan 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu, kao i za stjecanje stvarnih prava na tim nekretninama računa i vrijeme posjedovanja proteklo prije toga datuma.

18. Ukidanjem odredbe članka 388. stavka 4. ZVDSP-a odlukom Ustavnog suda Republike Hrvatske navedena odredba je prestala vrijediti 17. prosinca 1999., ali je od dana stupanja na snagu ZVDSP-a, pa do tog datuma Zakonom (čl. 388. st. 4.) bilo omogućeno stjecanje prava vlasništva dosjelošću na nekretninama u društvenom vlasništvu posjedovanjem i prije 8. listopada 1991.

19. U odlukama Vrhovnog suda Republike Hrvatske broj Rev-1480/2016 od 5. studenog 2019., Rev-2771/2013 od 13. kolovoza 2013., Rev-291/2014 od 17. travnja 2018. izraženo je shvaćanje: "kod stjecanja prava vlasništva dosjelošću na stvarima koje su prije 8. listopada 1991. bile u društvenom vlasništvu treba u vrijeme dosjelošti računati i vrijeme prije 8. listopada 1991., ako se time ne vrijeđaju vlasnička prava osoba koja ta prava nisu stekla na temelju odredbe čl. 388. st. 4. ZVDSP-a, nego na temelju drugih odredaba tog Zakona. Rizik bilo kakve greške koju su počinila državna tijela mora snositi država i ne smiju se ispravljati na teret pojedinca koji je stekao pravo vlasništva dosjelošću, na temelju zakonske odredbe koju je Ustavni sud naknadno ukinuo, posebice u onom slučaju kada ne postoji drugi suprotstavljeni interes drugih osoba."

20. U odnosu na navedene propise i prava stranaka koja su stečena na temelju ukinutih zakonskih odredbi izjasnio se i Europski sud za ljudska prava u više svojih presuda: Gashi protiv Hrvatske po zahtjevu broj 32457/05, Trgo protiv Hrvatske po zahtjevu Hrvatske broj 35298/04, Radomilja i dr. protiv Hrvatske po zahtjevu broj 37658/10, u kojim presudama je zauzet pravni stav da sud smatra da podnositelj zahtjeva "koji se razumno oslonio na zakonodavstvo koje je kasnije ukinuto kao neustavno ne bi trebao, s obzirom na izostanak bilo kakve štete u odnosu na prava drugih osoba, snositi posljedice greške koju je počinila sama država, donijevši neustavni propis. Zapravo, kao posljedica njegovog ukidanja vlasništvo imovine koje je podnositelj zahtjeva stekao dosjelošću na temelju odredbe koja je kasnije ukinuta kao neustavna, vraćeno je državi kojoj je time pogodovala njezina vlastita greška. U svezi s tim, Sud ponavlja da rizik bilo kakve greške koja su počinila državna tijela mora snositi država, te da se greške ne smiju ispravljati na trošak dotičnog pojedinca, posebice kada ne postoji drugi suprotstavljeni privatni interes."

21. Prije svega, za istaknuti je da su u okolnostima ovog predmeta po ocjeni ovog suda tužitelj i njegovi prednici opravdano vjerovali da su vlasnici predmetne nekretnine jer su posjed vršili samostalno, jer su tom nekretninom gospodarili dugi niz godina i jer im vlasničkopravna ovlaštenja nitko nije osporavao, a upisani vlasnik svo vrijeme, niz godina, bio je potpuno pasivan u iskazivanju bilo kojih vlasničkih ovlasti na nekretnini i svojatanju nekog prava na istoj) pa imaju razloga osnovano vjerovati i (time) vjerovati da posjed vrše kao vlasnici (pa tako ustaljena praksa Vrhovnog suda Republike Hrvatske, kao npr. Rev-1209/2016 od 11. veljače 2020.). S druge strane, tuženica nije

iznijela niti jednu tvrdnju o tome na koji je način ona posjedovala ovu nekretninu, a očito je da je predmetna nekretnina održavana i nije neprohodna, pri čemu to nedvojbeno nije rezultat posjedovanja i održavanja od strane tuženice.

22. Tijekom postupka izveden je dokaz saslušanjem svjedoka: Mile Matešića (rođen 1938.), Mladena Katuše (rođen 1952.), Svetozara Katuše (rođen 1959.) i Vladimira Bratovića (rođen 1962.), koji imaju neposredna i potpuna saznanja o svim okolnostima vezanim za način stjecanja i korištenja predmetne nekretnine koliko je to moguće s obzirom na njihovu starosnu dob, a ujedno cijeneći da su svi svjedoci mještani Raštana, male sredine u kojoj su mještani međusobno povezani (svjedok Vladimir Bratović po vlastitim navodima je međaš s predmetnom nekretninom, dok svjedoci Mile Matešić, Mladen Katuša i Svetozar Katuša imaju i vlastite parcele u blizini pa imaju neposredna opažanja i saznanja o nekretnini o kojoj su iskazivali), da su imajući u obzir navedeno iskazivali suglasno i o odlučnim činjenicama gotovo identično, ujedno po ocjeni ovog suda nemaju nikakvog interesa za ishod ovog postupka. Slijedom čega sud je iskaze navedenih svjedoka cijenio uvjerljivim i istinitim, a posljedično vjerodostojnim je sud cijenio iskaz i saslušanog tužitelja budući da je iskazivao u suglasnosti sa saslušanim svjedocima i dokumentacijom koja prileži spisu.

23. Slijedom svih naprijed izvedenih materijalnih i personalnih dokaza, sud je utvrdio da je predmetna nekretnina u cijelosti uživana po prednicima tužitelja koje je još samostalno i nesmetano uživao djed tužitelja Krste-Jure Raspović zajedno sa svojom suprugom Tumicom na način da su iste koristili za obrađivanje sijanjem žita, pšenice i sl., a potom njihov sin, tužiteljev otac pok. Niko Raspović, rođen 1941., a umro 2014. zajedno sa suprugom pok. Šimicom Raspović, rođenom 1941., a umrlom 2015. koji su također predmetnu nekretninu obrađivali, a potom njihov sin, a ovdje tužitelj Ante Raspović sadnjom i obrađivanjem maslina, o čemu su svjedočili svi saslušani svjedoci, a ujedno je sud neposrednim opažanjem zatekao stabla maslina, a kojeg nitko nikada niti unutar obitelji niti netko treći nije ometao u posjedovanju odnosno korištenju sporne nekretnine jasno omeđene od susjednih nekretnina, a takvo stanje je nepromijenjeno budući da je sud utvrdio uviđajem na licu mjesta i vještačenjem da je nekretnina ograđena suhozidom, žičanom ogradom i kolcima, dok je iz orto foto snimke iz 1968. razvidno da je nekretnina u istim gabaritima kao i danas, što su suglasno potvrdili svi saslušani svjedoci, pa je po stavu ovog suda predmetna nekretnina najkasnije od pedesetih godina prošlog stoljeća u samostalnom posjedu tužiteljevih prednika i to ranije od tužiteljevog djeda pok. Jure Krste Raspovića te se ista dalje prenosila unutar obitelji sve do tužitelja, pa je protekao četrdesetogodišnji rok dosjedanja i to prije 17. studenog 1999., tako da je tužitelj i po prednicima mogao dosjedati i u vremenu kad je nekretnina bila u režimu društvenog vlasništva.

24. Slijedom svega naprijed navedenog, na temelju savjesne i brižljive ocjene svakog dokaza zasebno i svih dokaza zajedno, i na temelju rezultata cjelokupnog dokaznog postupka, u skladu s odredbom članka 8. Zakona o parničnom postupku ("Narodne novine" broj: 53/91., 91/92., 112/99., 88/01., 117/03., 88/05., 02/07., 84/08., 123/08., 57/11., 148/11., 25/13., 89/14., 70/19., 80/22., 114/22. i 155/23., dalje u tekstu: ZPP) ovaj sud drži osnovanim tužbeni zahtjev kojim tužitelj zahtijeva ispravak pogrešnog upisa određenog u korist ovdje tuženice te upis prava vlasništva na svoje ime, budući da se pogrešan upis sastoji u činjenici da tuženica nije vlasnica predmetne nekretnine, niti je ona to bila u trenutku obnove zemljišne knjige. Ovo stoga što sud u ispravnom postupku nije raspravljao činjenice niti je imao u vidu odredbe materijalnog prava koje uređuju stjecanje, promjenu i prestanak određenih knjižnih prava, pa kako se

zemljišnoknjižno stanje u konkretnom slučaju razlikuje od stvarnog stanja na priepornoj nekretnini, to je tužbeni zahtjev tužitelja valjalo prihvatiti kao osnovan u cijelosti pa je odlučeno kao u pod točkama I. i II. izreke ove presude.

25. S obzirom da je prihvaćen prvi istaknuti tužbeni zahtjev usmjeren na ispravak zk. upisa na predmetnoj nekretnini, sud nije odlučivao o eventualno kumuliranom tužbenom zahtjevu.

26. Na temelju članka 154. stavka 1. ZPP i Tarife o nagradama i naknadi troška za rad odvjetnika ("Narodne novine" broj: 138/23.; dalje - Tarifa), tuženica je u obvezi tužitelju naknaditi troškove postupka jer je tužitelj u cijelosti uspio u sporu.

26.1. Tužitelju je priznat trošak sastava tužbe - 100 bodova (Tbr. 7.t.1. Tarife), trošak zastupanja na ročištima od : 3. prosinca 2025., 27. veljače 2026., 17. kolovoza 2026. i 24. rujna 2026.- od po 100 bodova (Tbr. 9.t.1 u vezi Tbr. 7.t.1. Tarife). dakle ukupno 500 bodova, što uz vrijednost boda od 2,00 EUR (Tbr. 54. Tarife) iznosi 1.000,00 EUR, uvećano za PDV od 25% (262,50 EUR), ukupno iznosi 1.250,00 EUR. Navedenom iznosu valjalo je pridodati i trošak predujma uviđaja i vještačenja u iznosu 650,00 EUR te trošak sudske pristojbe na presudu u iznosu od 110,00 eura umjesto zatraženih 600,00 eura pa je u tom dijelu odbijen zahtjev tužitelja kao previsoko postavljenim. Tužitelju nije priznat trošak sudske pristojbe na tužbu budući da iz stanja spisa proizlazi da nije platio navedenu sudsku pristojbu, pa je u tom dijelu odbijen zahtjev tužitelja za naknadom troška postupka kao neosnovan.

26.2. Dakle, tužitelju je ukupno priznat trošak parničnog postupka u novčanom iznosu od 2.010,00 EUR, dok se u preostalom dijelu preko visine dosuđenog odbija zahtjev tužitelja za naknadom troškova parničnog postupka, pa je odlučeno kao pod točkom III. izreke presude.

Biograd na Moru, 25. rujna 2026.

Sutkinja
Senia Bušljeta

Uputa o pravnom lijeku:

Protiv ove presude nezadovoljna stranka ima pravo žalbe u roku od 15 dana računajući od prvog idućeg dana od dana njezine objave (čl. 335. st. 7. do 10. ZPP-a). Žalba se podnosi ovom sudu. O žalbi odlučuje nadležni županijski sud (čl. 348. ZPP-a).

Dostavna naredba:

- tužitelju po punomoćniku Luki Mrkiću, odvjetniku u Biogradu na Moru
- tuženici po Općinskom državnom odvjetništvu u Zadru, Građansko – upravni odjel (na broj P-DO-204/2024).

Broj zapisa: **9-3088d-b09ee**

Kontrolni broj: **0f60b-4e06a-2315d**

Ovaj dokument je u digitalnom obliku elektronički potpisan.

Vjerodostojnost dokumenta možete provjeriti na sljedećoj web adresi:

<https://e-komunikacija.pravosudje.hr/provjera-vjerodostojnosti>

unosom gore navedenog broja zapisa i kontrolnog broja dokumenta.

Provjeru možete napraviti i skeniranjem QR koda. Sustav će u oba slučaja prikazati izvornik ovog dokumenta.

Ukoliko je ovaj dokument identičan prikazanom izvorniku u digitalnom obliku, **Općinski sud u Zadru** potvrđuje vjerodostojnost dokumenta.